

شماره ۶۷۷ - ق

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تاریخ ۲۷ / ۱ / ۱۳۸۰

پیوست

بجانب
ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۰، ۱۱، ۵۵ صبح

تاریخ ثبت: ۸۰، ۱، ۲۷ عصر

اقدام کننده: دفتر امور - قرائن

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۹۴۹۲/۲۹۳۵۳ مورخ ۱۳۷۹/۸/۱۱ دولت
در خصوص موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین
جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس که در جلسه علنی روز
چهارشنبه مورخ ۱۳۸۰/۱/۲۲ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در
ماده واحده به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴)
قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال
می شود. ع

مهدی کردجیبی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷ - ۶

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۲

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۸۰،۱۱،۵۵۵ ص ۷

تاریخ ثبت: ۱۳۸۰،۱۱،۲۷

اقدام کننده: اداره قوانین

بیت

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس مشتمل بر یک مقدمه و دوازده ماده و یک پروتکل مشتمل بر چهار ماده الحاقی به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

تبصره - رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی در خصوص ارجاع به داوری الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و شورای فدرال سوئیس که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند،

با علاقه مندی به تحکیم همکاری اقتصادی در راستای منافع هر دو کشور؛
با هدف ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه گذاری های سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر؛

با تشخیص لزوم تشویق و حمایت از سرمایه گذاری های خارجی به منظور ارتقای موفقیت اقتصادی هر دو کشور؛

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دولت‌رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۱۱/۱/۷۸

پیوست

تعیین

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه

۱ - اصطلاح «سرمایه‌گذار» در ارتباط با هر یک از طرفهای متعاقد عبارت است از:
الف - اشخاص حقیقی که برابر قوانین همان طرف متعاقد اتباع طرف متعاقد
یادشده به شمار آیند.

ب - اشخاص حقوقی شامل شرکتهای، بنگاهها، انجمنها و تشکیلات تجاری، و سایر
سازمانهایی که برابر قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مقر و فعالیتهای اقتصادی
حقیقی آنها در قلمرو همان طرف متعاقد قرار گرفته باشد.

پ - اشخاص حقوقی که برابر قوانین طرف متعاقد تأسیس نشده، اما به طور مؤثر
تحت کنترل اشخاص حقیقی مندرج در بند (الف) یا اشخاص حقوقی مندرج در بند (ب)
این ماده باشند.

۲ - اصطلاح «سرمایه‌گذاری» شامل هر نوع دارایی و بخصوص موارد زیر می‌باشد:

الف - اموال منقول و غیرمنقول و نیز دیگر حقوق مربوط به آنها، از قبیل رهن، حق
حبس، گرو یا حق انتفاع،

ب - سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتهای،

پ - حق مالکیت نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی باشد،

ت - حقوق مالکیت معنوی از قبیل حق چاپ، حق اختراع، نمونه‌های بهره‌برداری،

طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم تجاری و خدماتی، اسامی تجاری، دانش فنی و حسن
شهرت تجاری،

ث - حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی و نیز دیگر حقوق کسبی

اعطا شده به وسیله قانون، قرارداد یا تصمیم قانونی مراجع صلاحیتدار.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱ / ۲۷
پوست

تعلانی

۳ - اصطلاح «عواید» به معنای مبالغی است که از یک سرمایه‌گذاری حاصل گردیده و به ویژه اما نه منحصرأ شامل سود، سود تسهیلات مالی، عایدات سرمایه‌ای، سود سهام، حق الامتیاز و کارمزد می‌باشد.

۴ - اصطلاح «قلمرو» به معنای قلمرو هر طرف متعاقد شامل مناطق دریایی مجاور ساحل کشور مربوط تا حدی که آن کشور طبق حقوق بین‌الملل بر آن مناطق حق حاکمیت یا صلاحیت قضایی اعمال می‌کند، می‌باشد.

ماده ۲ - دامنه شمول / استناد

۱ - موافقتنامه حاضر سرمایه‌گذاری‌هایی را شامل می‌گردد که در قلمرو یک طرف متعاقد طبق قوانین و مقررات آن طرف، توسط سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر چه قبل و چه بعد از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه انجام پذیرفته باشد. این موافقتنامه، به هر حال، شامل اختلاف نظرها و اختلافاتی که قبل از لازم‌الاجرا شدن آن بروز نموده‌اند، نخواهد گردید.

۲ - بدون لطمه به مفاد بند (۱)، هر طرف متعاقد در خصوص سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود می‌تواند حق طرح ادعای این قبیل سرمایه‌گذاران را به موجب این موافقتنامه مشروط به این سازد که سرمایه‌گذاری مربوط، به تأیید مراجع صلاحیتدار آن طرف رسیده باشد.

ماده ۳ - تشویق، پذیرش

۱ - هر طرف متعاقد حتی الامکان، در قلمرو خود مبادرت به تشویق سرمایه‌گذاری توسط سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر خواهد نمود و برابر قوانین و مقررات خود چنین سرمایه‌گذاری‌هایی را خواهد پذیرفت.

۲ - هرگاه یک طرف متعاقد یک سرمایه‌گذاری را در قلمرو خود پذیرفت، کلیه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۲۷ / ۱ / ۱۳۸۰

پیوست

بیتنا

مجوزهای لازم در ارتباط با چنین سرمایه‌گذاری و نیز انجام امور موافقتنامه‌های صدور پروانه (موافقتنامه‌های لیسانس) و قراردادهای کمکهای فنی، تجاری یا اداری را صادر خواهد نمود. هر طرف متعاقد، در هر زمان که نیاز باشد سعی خواهد نمود مجوزهای لازم را در خصوص فعالیتهای مشاوران و سایر افراد حایز شرایط، با ملیت خارجی صادر نماید.

ماده ۴ - حمایت، رفتار

۱ - هر طرف متعاقد، در قلمرو خود، از سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر براساس قوانین و مقررات خود حمایت خواهد کرد و با اقدامات غیر منطقی و تبعیض آمیز از مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره‌مندی، گسترش، فروش و نیز، انحلال و تصفیه چنین سرمایه‌گذاریهایی (در صورت وقوع)، ممانعت به عمل نخواهد آورد. بخصوص، هر طرف متعاقد مجوزهای لازم مندرج در بند (۲) ماده (۳) این موافقتنامه را صادر خواهد نمود.

۲ - هر طرف متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود رفتار منصفانه و عادلانه‌ای را اعمال خواهد کرد. این رفتار نامساعدتر از رفتار اعمال شده توسط هر طرف متعاقد، در قلمرو خود نسبت به سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران داخلی یا رفتاری که هر طرف متعاقد، در قلمرو خود نسبت به سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران دول کامل‌الوداد اعمال می‌کند (چنانچه رفتار اخیر مساعدتر باشد)، نخواهد بود.

۳ - چنانچه یک طرف متعاقد به موجب یک موافقتنامه مربوط به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، یا یک سازمان منطقه‌ای مشابه یا به موجب یک موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالثی مزایای ویژه‌ای اعطا کند، ملزم به اعطای چنین مزایایی به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

تعالیه

ماده ۵ - انتقال آزاد

۱ - هر طرف متعاقد، به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در رابطه با پرداختهای مربوط به سرمایه گذاری، اجازه انتقال، بدون تأخیر و به صورت ارز قابل تسعیر را بخصوص در موارد زیر خواهد داد:

الف - عواید سرمایه گذاریها،

ب - مبالغ مربوط به وامهای دریافتی یا دیگر تعهدات قراردادی جهت سرمایه گذاری،

پ - مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه جزئی یا کلی سرمایه گذاری، از جمله افزایش احتمالی ارزش سرمایه.

۲ - جز در صورتی که با سرمایه گذار به نحو دیگری توافق گردد، انتقالات به نرخ رسمی تسعیر در روز انتقال و طبق مقررات ارزی جاری طرف متعاقدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام گرفته، صورت خواهد پذیرفت.

ماده ۶ - سلب مالکیت، جبران خسارت

۱ - هیچ یک از طرفهای متعاقد، چه به طور مستقیم و چه غیرمستقیم، اقداماتی جهت مصادره یا ملی کردن سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر یا اقدامات دیگری در جهت سلب مالکیت این قبیل سرمایه گذاران نسبت به سرمایه گذاریهایشان به عمل نخواهد آورد، مگر این که چنین اقدامی در جهت منافع عمومی، به روشی غیر تبعیض آمیز، و طبق موازین قانونی باشد، و جبران خسارت مؤثر و کافی پیش بینی شده باشد، مبلغ خسارت، بدون تأخیر به شخص ذی حق پرداخت خواهد شد.

۲ - هرگاه سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علت جنگ یا هرگونه درگیری مسلحانه، انقلاب، حالت اضطرار ملی،

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۱۳۸۰/۱/۲۷

پوست

بیت

شورش، قیام یا اغتشاش، در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت گردد، رفتار با سرمایه گذار یادشده در رابطه با هر نوع مصالحه و تسویه حساب، نامساعدتر از رفتار با سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر یا هر کشور ثالثی تحت همان شرایط نخواهد بود.

ماده ۷ - مقررات مساعدتر

قطع نظر از مقررات تعیین شده در این موافقتنامه، مقررات مساعدتری که میان هر یک از طرفین متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا ممکن است قرار گیرد قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۸ - اصل جانشینی

هرگاه یکی از طرفین متعاقد در مورد خطرات غیر تجاری مربوط به سرمایه گذاری یکی از سرمایه گذاران خود در قلمرو طرف دیگر، یک تضمین مالی اعطا کرده و بر اساس تضمین مذکور پرداختی از سوی طرف متعاقد اول انجام شده باشد، طرف متعاقد دیگر حقوق طرف متعاقد اول را به موجب اصل جانشینی حقوق سرمایه گذار، به رسمیت خواهد شناخت. با وجود این، طرف متعاقد مذکور می تواند به سرمایه گذار، این حق را بدهد که در مقابل طرف متعاقد دیگر اقدام به استیفای حقوق واگذاری خود بنماید.

ماده ۹ - اختلافات بین یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - به منظور حل و فصل دوستانه اختلافات بین یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر در رابطه با سرمایه گذاری تحت پوشش این موافقتنامه و بدون لطمه به ماده (۱۰) این موافقتنامه (اختلافات بین طرفین متعاقد) بین طرفین ذی ربط مشاوره‌هایی صورت خواهد گرفت.

۲ - اگر این مشاوره‌ها شش ماه پس از درخواست حل و فصل اختلافات به نتیجه

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۲۲ / ۱ / ۱۳۸۰

پوست

تعالیم

نرسد، هریک از طرفهای اختلاف می‌توانند «مورد» را به یک دیوان داوری که حسب مورد تشکیل می‌شود (داوری موردی) تسلیم نمایند. جز در صورتی که طرفین اختلاف به صورت دیگری توافق کرده باشند، هریک از آنها یک داور منصوب خواهد نمود و این دو داور یک سرداور تعیین خواهند نمود، که تبعه کشور ثالثی باشد که با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی داشته باشد. داوران باید ظرف مدت دو (۲) ماه بعد از دریافت تقاضای داوری منصوب شوند و سرداور نیز ظرف دو (۲) ماه دیگر تعیین گردد. مقررات داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال) به عنوان مقررات مربوط به عدم ایفای تعهدات اعمال خواهد شد.

۳ - طرفین متعاقد بدین وسیله با ارجاع اختلافات سرمایه‌گذاری به داوری بین‌المللی موافقت می‌نمایند.

۴ - طرف متعاهدی که طرف اختلاف است تا زمانی که رسیدگی داوری یا اجرای رأی آن در جریان است هیچ‌گاه و به هیچ وجه برای دفاع از خود از مصونیت خود استفاده نخواهد کرد.

ماده ۱۰ - اختلافات بین طرفین متعاقد

۱ - چنانچه اختلافی بین طرفین متعاقد در مورد تفسیر یا اجرای این موافقتنامه به وجود آید، طرفین متعاقد در وهله اول سعی بر حل و فصل آن از طریق مشاوره و مذاکره خواهند نمود.

۲ - چنانچه دو طرف متعاقد ظرف دوازده ماه پس از شروع اختلاف بین خود به توافق نرسند، اختلاف بنا بر درخواست هر یک از طرفین متعاقد به یک داوری سه نفره ارجاع خواهد شد. هر طرف متعاقد یک داور تعیین خواهد نمود و این دو داور یک سرداور از اتباع کشور ثالثی که با هر دو طرف متعاقد روابط سیاسی داشته باشد، تعیین خواهند نمود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۲۷ / ۱۱ / ۱۳۸۰

پیوست

تعلیه

- ۳ - چنانچه یکی از طرفین متعاقد ظرف مدت دو (۲) ماه داور خود را تعیین ننماید و دعوت طرف متعاقد دیگر را جهت تعیین داور اجابت نکند این داور بنا بر درخواست آن طرف متعاقد به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین خواهد گردید.
- ۴ - چنانچه دو داور نتوانند ظرف مدت دو (۲) ماه از تاریخ انتصابشان، در مورد انتخاب سرداور به توافق برسند، سرداور بنا بر درخواست هر یک از طرفین متعاقد به وسیله رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری منصوب خواهد گردید.
- ۵ - چنانچه در موارد مندرج در بندهای (۳) و (۴) این ماده رئیس دیوان دادگستری بین‌المللی از انجام وظیفه مذکور منع یا اگر وی تبعه یکی از طرفین متعاقد باشد، انتصاب به وسیله معاون رئیس انجام خواهد شد و اگر وی از انجام وظیفه منع یا او هم تبعه یکی از طرفین متعاقد باشد، انتصاب به وسیله قاضی ارشد دیوان که تبعه هیچ یک از طرفین متعاقد نیست، انجام خواهد شد.
- ۶ - با رعایت سایر شرایط تعیین شده به وسیله طرفین متعاقد دیوان در مورد آیین رسیدگی تصمیم خواهد گرفت.
- ۷ - تصمیمات دیوان برای طرفین متعاقد قطعی و لازم‌الاتباع می‌باشد.

ماده ۱۱ - رعایت تعهدات

هر طرف متعاقد رعایت مستمر تعهداتی را که در رابطه با سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۲ - مقررات نهایی

۱ - این موافقتنامه در اولین روز ماه بعد از تاریخی که طرفین متعاقد به یکدیگر کتباً اطلاع دهند که الزامات قانون اساسی خود را در مورد انعقاد و لازم‌الاجرا شدن آن رعایت کرده‌اند، لازم‌الاجرا خواهد گردید، و برای مدت ده (۱۰) سال معتبر و تعهدآور خواهد

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱ / ۲۷

پیوست

بسم الله تعالی

بود. جز در صورتی که شش (۶) ماه قبل از پایان مدت یادشده، فسخ آن کتباً اعلام شود، موافقتنامه با همان شرایط برای دو سال دیگر تمدید شده تلقی خواهد گردید، و به همین ترتیب ادامه خواهد یافت.

۲- در صورت فسخ این موافقتنامه طی اطلاعیه رسمی، مقررات مواد (۱) تا (۱۱) آن برای سرمایه‌گذاریهایی که قبل از تاریخ اطلاعیه رسمی انجام شده‌اند برای ده (۱۰) سال دیگر معتبر باقی خواهد ماند.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ (۱۷) اسفند ۱۳۷۶ برابر با (۸) مارس ۱۹۹۸ در دو نسخه به زبانهای فارسی، فرانسه و انگلیسی تنظیم گردید و همه نسخه‌ها از اعتبار یکسان برخوردارند. در صورت اختلاف نظر متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف
شورای فدرال سوئیس

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷
تاریخ ۱۳۸۰ / ۱ / ۲۲

پوست

بیتنا

پروتکل

در انعقاد موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذارها بین دولت جمهوری اسلامی ایران و کنفدراسیون سوئیس، نمایندگان تام‌الاختیار امضاکننده ذیل در مورد توضیحات زیر که جزو لاینفک این موافقتنامه به شمار می‌آید توافق نمودند:

ماده ۱ الحاقی

الف - هر طرف متعهدی که سرمایه‌گذاری در سرزمین آن انجام شده یا قرار است انجام شود، می‌تواند به منظور شناسایی و قبول یک سرمایه‌گذار ذکر شده در جزء (پ) از بند (۱) ماده (۱)، به عنوان سرمایه‌گذار طرف دیگر، از او بخواهد تا مدارک دال بر کنترل مذکور در بند فوق را تسلیم نماید.

کنترل مؤثر می‌تواند از طریق مالکیت اکثریت سرمایه یا در اختیار داشتن اکثریت حق رأی در شرکت اعمال شود.

ب - در صورتی که یک طرف متعاقد تدابیری در جهت محدودیت انتقال پرداختهای مربوط به سرمایه‌گذارهای شرکتهایی که در کشور ثالثی تأسیس یافته‌اند اتخاذ نماید، یک سرمایه‌گذار ذکر شده در جزء (پ) از بند (۱) ماده (۱) نمی‌تواند تقاضای معافیت از چنین تدابیری را بنماید.

پ - تا زمانی که دعوایی تحت رسیدگی مرجع حل اختلافی است که به موجب یک موافقتنامه دیگر حمایت از سرمایه‌گذاری منعقد شده توسط طرف متعاقد میزبان سرمایه‌گذاری ایجاد شده است، یک سرمایه‌گذار موضوع جزء (پ) از بند (۱) ماده (۱) نمی‌تواند برای حل و فصل آن به روشهای حل اختلاف یادشده در این موافقتنامه متوسل شود.

ماده ۲ الحاقی

در مورد بند (۲) ماده (۲) این تفاهم حاصل است که به موجب قوانین حاکم فعلی در جمهوری اسلامی ایران، برای اینکه سرمایه‌گذاران خارجی بتوانند براساس این

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۶۷۷

تاریخ ۱۳۸۰ / ۱۱ / ۲۷

پیوست

بسم الله

موافقتنامه ادعایی طرح نمایند، لازم است سرمایه‌گذاری خارجی مربوط اختصاصاً به تأیید وزارت امور اقتصادی و دارایی برسد. چنین تأییدی که ممکن است موکول به اجراز شرایط خاصی باشد، می‌تواند در هر زمان توسط سرمایه‌گذاران سوئسی برای هر سرمایه‌گذاری، اعم از اینکه قبل یا بعد از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه انجام گرفته باشد، مورد درخواست قرار گیرد.

ماده‌های ۹ و ۱۰ الحاقی

در این مورد تفاهم حاصل است که حق هر طرف متعاهد به ارجاع اختلافی به داوری بین‌المللی برطبق این موافقتنامه ممکن است موکول به احراز شرایط خاصی باشد که در قوانین و مقررات طرف مذکور پیش‌بینی شده است.

این پروتکل در تهران در تاریخ (۱۷) اسفند ۱۳۷۶ برابر با (۸) مارس ۱۹۹۸ در دو نسخه به زبانهای فارسی، فرانسه و انگلیسی منعقد گردید و همه نسخ از اعتبار یکسان برخوردارند، در صورت اختلاف نظر متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف
شورای فدرال سوئیس

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و دوازده ماده و یک پروتکل مشتمل بر چهار ماده الحاقی در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و دوم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشتاد به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ع.

مهدی کربویی
رئیس مجلس شورای اسلامی